067| Τί ἐστίν Ἀλήθεια;

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/067-τί-ἐστίν-ἀλήθεια/

Ὅταν τὸ ΄Υπατον τῶν ἐπὶ γῆς ἐνσαρκωθέντων Πνευμάτων ἠρωτήθη ἀπολογούμενον τί ἐστιν Ἀλήθεια, ἐπροτίμησε νὰ τηρήσῃ σιγήν. Καὶ ἡ Ἀλήθεια παρέμεινεν ἔκτοτε κεκαλυμμένη καὶ ἡ μόνη περὶ αὐτῆς ἀπομένουσα ἔννοια καὶ σημασία εἶναι ὅτι αὕτη εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ ψεύδους. Ἀλλὰ τί ἐστι ψεῦδος; Τὸ ἀντίθετον τῆς Ἀληθείας. Καὶ ποῦ εὕρηται ἡ Ἀλήθεια καὶ ποῦ τὸ ψεῦδος;

Ἐν τῇ συγκριτικῇ ἀναλύσει παντὸς φιλοσοφικοῦ ἢ πρακτικοῦ ζητήματος δὲν δυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν τὴν Ἀλήθειαν, εἴτε τὸ ψεῦδος ἐν τῇ Ἀπολύτῳ αὐτῶν ἐννοίᾳ καὶ σημασία, μη ἐπιδεχομένων τούτων ἀντίρρησιν τινὰ παρ' οὐδενός.

Ἡ Ἀπόλυτος ἔννοια τῶν φυσικῶν νόμων, τῶν διεπόντων τὸ Σύμπαν ὁλόκληρον καὶ μὴ ἐπιδεχομένων οἱανδήποτε αὐτῶν μεταστροφήν καὶ παρέκκλισιν, **δὲν εἶναι καὶ τοῦτο Ἀπόλυτος Ἀλήθεια,** καθ' ὅσον ἡ μεταστροφὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κατανοηθῇ ἄλλως ὑπὸ τῶν ὄντων, τῶν ζώντων εἰς τι ζωϊκὸν περιβάλλον, ἀνάλογον τῆς πνευματικῆς ἢ ὑλικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως, τὰ ὁποῖα κατανοοῦσι τὴν Ἀπόλυτον τῶν νόμων τούτων καὶ Ἀναλλοίωτον καὶ Ἀμετάβλητον καὶ Ἀμετάπτωτον ἐνέργειαν καὶ λειτουργίαν **διὰ τοῦ πεπερασμένου αὐτῶν νοῦ καὶ τῆς φυσικῆς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθητηρίων αὐτῶν διαπλάσεως** καὶ οὐχί ὑπὸ τῆς Ἀπολύτου τῶν σωματικῶν ὀργάνων των λειτουργίας καὶ ἐκδηλώσεως.

Συνεπῶς ἡ Ἀλήθεια δὲν δύναται νὰ εἶναι Ἀπόλυτος ὑπὸ τὴν Ἀπόλυτον καὶ συγκεκριμένην αὐτῆς ἔννοιαν, ἀλλὰ εἶναι συμβατικὴ καὶ ἀνάλογος μὲ τὴν διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν καὶ πνευματικήν ἀνάπτυξιν ὄχι μόνον ἑνὸς ἑκάστου, ἀλλά καὶ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἐκδηλοῦται ἡ ζωϊκὴ ὀντότης, ἡ κατανοοῦσα ταύτην.

Ποίαν σημασίαν θὰ εἶχεν ἡ ἀναπαράστασις τῆς Ἀληθείας εἰς ἓν ὂν μὴ δυνάμενον νὰ σκεφθῇ ἢ νὰ συγκρίνῃ τὴν διαφορὰν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων; Ποίαν ἔννοιαν θὰ ἐνέκλειεν ἡ Ἀλήθεια εἰς τὸ ὂν τὸ μὴ δυνάμενον νὰ σκεφθῇ καὶ ἀποφανθῇ τι περὶ αὐτῆς;

Ὅπως ὑπάρχει ἡ σύγκρισις αὕτη μεταξὺ τοῦ λογικοῦ ὄντος τοῦ σκεπτομένου καὶ συγκρίνοντος τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀληθείας καὶ τῶν ἀλόγων ζώων, οὕτω δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἶναι ἡ σύγκρισις μεταξὺ τοῦ λογικοῦ τούτου ὄντος, τοῦ συλλαμβάνοντος ἢ κατανοοῦντος μέρος τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ μᾶλλον ἐξελιχθέντος Ὄντος φθάνοντος μέχρι τῆς **Ἀπολύτου κατανοήσεως τῶν Νόμων**

καὶ Ἐννοιῶν καὶ θέσεων τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀνελίσσεται πρὸς τὰ ἄ νω μέχρι τοῦ Ἀπολύτου Κυριάρχου τῶν Ἐννοιῶν, τοῦ Ὑπάτου Πνευματικοῦ Κόσμου.

Διὰ νὰ κατανοήσῃ τις ὅθεν τὴν Ἀλήθειαν, ἀνάγκη νὰ ἀνελιχθῇ μέχρι τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων τῆς Ὑπάτου Διδασκαλίας καὶ νὰ ἐνστερνισθῇ καὶ κατανοήσῃ τοὺς Νόμους καὶ πᾶσαν τοῦ Σύμπαντος τὴν λειτουργίαν, τὴν δι' αὐτῶν ἐξελίσσουσαν καὶ διαμορφοῦσαν τοὺς ἐν τῷ Ἀπείρῳ ὑλικοὺς κόσμους καὶ προάγουσαν τὰς ἐν αὐτοῖς ζώσας πνευματικὰς ἢ ψυχικὰς ὀντότητας καὶ δυνάμεις.

Συνεπῶς ἡ Ἀποκάλυψις καὶ κατανόησις τῆς Ἀληθείας εἶναι ἀνάλογος τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν λογικῶν ὄντων, τῶν δυναμένων ν' ἀντιληφθῶσι καὶ συγκρίνωσι ταύτην ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν διάπλασιν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους τοὺς διευθύνοντας καὶ διαμορφοῦντας ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς τὸ ὑλικὸν περιβάλλον, ἐν ᾧ ζῶσιν.

Διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ πλήρης Ἀλήθεια, τὸ φυσικὸν καὶ πνευματικὸν τοῦτο ὃν δέον ν' ἀποβάλῃ μέρος τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ δεσμῶν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ μέρους τοῦ περιβάλλοντος, ἐν ᾧ ζεῖ, διὰ νὰ συγκρίνῃ τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν θέσιν ἢ ἀξίαν καὶ ὑπόστασιν τῶν πραγμάτων τοῦ περιβάλλοντος του, τοῦ κόσμου του, τῆς ζωῆς του, τῶν φυσικῶν νόμων του μὲ τὴν κατάστασιν καὶ τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἄλλου τούτου κόσμου, εἰς ὃν εἰσῆλθεν. Ὁπόταν ὅμως καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης ἐγκαταλείψῃ καὶ τὸν νέον τοῦτον κόσμον καὶ εἰσέλθῃ εἰς ἔτι ἀνώτερον καὶ τελειότερον, τότε ἡ σύγκρισις, τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως καὶ παραβολῆς ταύτης πρὸς τὸν ἰδικόν του θὰ εἶναι ἀτελής.

Ἡ Ἀλήθεια ὅθεν ἡ Ἀπόλυτος, ἡ Ἀπαράβατος, ἡ Ἀναλλοίωτος, ἡ Ἀμετάτρεπτος, ἡ Ἀπολύτως συγκεκριμμένη καὶ κατανοητή, δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἐν τῷ Ὑπερτελείῳ καὶ Ἀναλλοιώτῳ Ὑπάτῳ Πνευματικῷ Κόσμῳ, ἐξ οὗ ἐκπηγάζει καὶ διαχέεται ἐφ' ἁπάντος τοῦ Σύμπαντος κόσμου καὶ διαφωτίζει τὰς ἐν αὐτῷ ζώσας ὑπάρξεις, ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως καὶ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν τελειοποιήσεως. Μὴ ἀναζητήσητε ὅθεν νὰ ἀνεύρητε τὴν Ἀλήθειαν ἐν τῇ Ἀπολύτῳ καὶ συγκεκριμμένῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ, **ἀλλὰ προσπαθήσατε ν' ἀνακαλύψητε ταύτην εἰς ἑαυτούς** ἀναπτυσσόμενοι καὶ διαμορφούμενοι καὶ προαγόμενοι πνευματικῶς καὶ τελειοποιούμενοι ψυχικῶς, ἀποκαθαίροντες ἐν τῇ τελειοποιήσει καὶ πνευματικῇ ὑμῶν ἐξυψώσει τὰ συγκαλύπτοντα αὐτήν καὶ συνυφασμένα μετ' αὐτῆς ψεύδη.

Ἐκεῖνος, ὅστις εἴπῃ ὅτι ἀπεκάλυψεν τὴν Ἀπόλυτον καὶ πραγματικὴν Ἀλήθειαν ἐν τῷ κόσμῳ σας, δὲν ζεῖ μὲ τὴν Ἀλήθειαν. **Διότι ἡ Ἀλήθεια ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ Ἀπολύτου καὶ Κυριάρχου τοῦ Σύμπαντος κόσμου Ὄντος, τοῦ Θεοῦ, ἐξ Οὗ τὰ Ὕπατα τῶν Πνευματικῶν Διδασκάλων Πνεύματα ἀρύονται ταύτην** καὶ ἐμπνέουσιν ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνελίξεως ὡς καὶ ψυχικῆς τελειοποιήσεως εἰς τὰ ὄντα τὰ κατοικοῦντα τοὺς διαφόρους πλανήτας

καὶ κόσμους καὶ τὰ ὁποῖα ἀναλόγως ἐμπνέονται, συγκρατοῦσι καὶ μεταδίδουσιν αὐτήν.

Ὁ ἄνθρωπος ἂς προσπαθήσῃ ὅσον δύναται τελειότερον νὰ ἐμπνευσθῇ αὐτήν, ἂς δεχθῇ δὲ ταύτην ὡς Θεῖον δῶρον ἐκ τοῦ Πνεύματος Ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὅπου θέλει πνεῖ καὶ καταυγάζει καὶ λαμπρύνει τὸ Ὄν, τὸ ὡς Θεηφόρον σκεῦος μεταβαλλόμενον, ἀποδέχεται αὐτήν, ἀποδεχθὲν δὲ αὐτὴν πρὸς αὐτήν προάγεται, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀμαυροῦται ὡς σκεῦος ἄχρηστον καὶ ἐν τῷ βορβόρῳ ἀπορρίπτεται ὡς τοιοῦτον.

18/12/1930